

El cartell d'una immobiliària anuncia un habitatge de lloguer a l'Eixample de Barcelona ■ R.R. / ARXIU

El govern ha posat en el mercat 4.000 habitatges de lloguer en un any i mig

■ La conselleria de Medi Ambient i Habitatge ofereix ajudes per eliminar la por a no cobrar o als desperfectes ■ L'arrendament se situa per sota del preu del mercat

Natàlia Ríos
BARCELONA

Fa poc més d'un any el govern va posar efectivament en marxa tot un ventall d'ajudes perquè els propietaris de pisos buits s'anessin a llogar-los, i ho han aconseguit en 4.000 casos. És a dir, que les ajudes que atorga el govern han fet entrar en el mercat 4.000 habitatges nous de lloguer en 547 dies.

Això vol dir que de mitjana els catalans han disposat d'uns set pisos nous cada dia per llogar a preus per sota dels del mercat.

La secretària d'Habitatge del govern, Carme Trilla, explica que les ajudes que

s'ofereixen estan pensades per eliminar dos dels grans frens que tenen els propietaris a l'hora de decidir llogar el seu pis buit: la por a no cobrar i la por que el pis pateixi desperfectes.

Les ajudes es concedeixen a través de les borses d'habitatge de mediació per al lloguer social o de les borses d'habitatge per a joves. I les opcions que donen al propietari es poden concretar a través de la mediació o de la cessió.

Si el propietari només busca la mediació administrativa, el govern posa a la seva disposició un aval que cobreix dos anys de garantia per a possibles impagaments o desperfectes. Però

si l'amo d'un pis buit no vol els maldecaps de la gestió, pot cedir l'administració del lloguer a la borsa d'habitatge amb la qual tracti o a la mateixa Adigsa, empresa que depèn directament de la conselleria de Medi Ambient i Habitatge i que gestiona els habitatges socials del govern.

Només una condició

D'aquesta manera, aquestes entitats públiques, a més de les assegurances per a possibles desperfectes, pacten amb el propietari el pagament mensual d'un lloguer, que queda garantit faci el que faci l'arrendatari i que cobra íntegrament, ja que no hi ha

cap comissió en concepte de gestió.

A canvi de tot això, el govern només posa una condició: avenir-se a establir un lloguer per sota dels preus de mercat.

A més de les garanties i la gestió, però, hi ha altres possibilitats. I és que el decret que vehicula totes aquestes ajudes, també ofereix una subvenció de 6.000 euros per a la rehabilitació dels pisos i, fins i tot, hi ha la possibilitat d'ajudar el propietari a fer les obres. "Si el propietari no es veu amb cor de buscar els professionals que li facin les obres, la mateixa Adigsa pot fer-se'n càrrec", detalla la secretària d'Habitatge. ■

Tres vies diferents per trobar-ne

Les claus
NATÀLIA RÍOS

■ El govern ha aconseguit convèncer 4.000 propietaris que lloguessin el seu pis bàsicament per tres vies.

Segons argumenta la secretària d'Habitatge del govern, Carme Trilla, en molts casos, ha estat el mateix propietari que ha vist algun anunci i s'ha posat en contacte amb algun organisme de l'administració per rebre'n informació. En d'altres, però, han estat els veïns d'aquests habitatges buits els que han trucat a l'administració perquè aquesta localitzés el propietari i li faci una oferta. I, finalment, també hi ha hagut casos en què treballadors

Carme Trilla, secretària d'Habitatge, al seu despatx ■ ROBERT RAMOS / ARXIU

d'aquestes borses públiques han intuït la desocupació permanent d'un pis, l'han confirmat i han localitzat el seu propietari per oferir-li les ajudes administratives per posar-lo en lloguer.

Cens erroni

■ L'últim cens es va fer l'any 2001 i va xifrar els habitatges buits a Catalunya en 300.000. No obstant, la conselleria de Medi Ambient i Habitatge considera aquesta xifra irreal i assegura que, com a mínim, ha de reduir-se al 50%. I és que quan es van recollir aquestes dades, ara ja fa sis anys, es van comptabilitzar com a desocupades moltes segones residències.

TANTXTANT

Modest Guinjoan
Josep Maria Llauredor

En català, no passaríem l'ISO

D'uns mesos ençà, a remolc del debat polític i de la normativa que genera, a Catalunya l'idioma és un tema d'actualitat que també es pot considerar des d'una perspectiva econòmica. A part del decreixent ús social del català en quantitat, assistim dia a dia a dos fenòmens que hi estan relacionats i que ens preocupen: el primer és la pèrdua de la qualitat en allò més bàsic; només cal veure com s'utilitzen sistemàticament els *pues, después, tenir que fer*, el més modern *hi ha que fer*, o com desapareixen els pronoms febles, entre altres. L'empobriment es nota al carrer, però també als mitjans, on conductors que parlen un català impecable tenen col·laboradors i convidats que no passarien un filtre de mínims. L'estalvi d'energia lingüística per part de qui s'expressa, sumat a l'absència de control individual i social sobre una cosa tan elemental com parlar bé, ens duu on som. I això, contravenint els signes dels temps, que assenyalen la qualitat com a norma bàsica.

El segon fenomen, aquest crònic, es refereix a la convergència cap al castellà que practica la majoria de catalanoparlants davant d'un castellanoparlant o de qualsevol estranger. Com apunta l'expert Ferran Suay, respon a una actitud d'evitar incórrer en costos: mantenir el català fa que un sigui qüestionat, el connota políticament, li genera cert conflicte i fatiga. I hi ha qui creu que qui manté el català és tancat, mal educat, provincià, intolerant, radical, insolidari, anti-quat, entre altres atributs; en canvi, si es passa al castellà és obert, solidari, raonable, tolerant, educat, respectuós i, a més, modern i cosmopolita. Massa costos per a qui rep per mantenir el català un benefici tan baix. I així anem.

Creix 6,5 punts la renda destinada a comprar un pis

■ Els bancs ajornen al 2008 la previsió que els preus pugin al mateix ritme que la inflació

Redacció
MADRID

Les famílies espanyoles van destinar l'any passat el 43,8% de la seva renda bruta a l'adquisició d'un habitatge, que suposa un increment de 6,5 punts respecte al 2005 i de 8,3 punts en comparació al 2004, segons dades publicades pel Banc d'Espanya. Aquesta dada constata que les famílies fan cada vegada un esforç més gran per comprar la seva residència habitual.

El preu d'un habitatge lliure (nou o de segona mà) era, al final de l'any, 7,1 vegades superior a la renda bruta anual d'una llar mitjana, el nivell més alt des que el Banc d'Espanya disposa d'estadístiques sobre la matèria. Aquesta relació va augmentar tres dècimes respecte al 2005 i nou dècimes respecte al 2004, enca-

ra que es manté estable des del segon trimestre del 2006.

Tot i aquestes dades, un cop descomptades les deduccions fiscals sobre l'adquisició de l'habitatge habitual, les famílies van destinar el 30,4% de la seva renda a aquesta finalitat, 4,7 punts més que el 2005.

Igualar-se amb l'IPC

Respecte als preus dels pisos, ahir Gregorio Mayayo, president de l'Associació Hipotecària Espanyola (AHE), que agrupa les diverses entitats financeres, va afirmar a Europa Press que "possiblement" l'encaixament "es podria igualar" amb l'índex de preus al consum (IPC) entre els anys 2008 i 2009. D'aquesta manera, es desmarca de les previsions del govern central, que apuntaven que la pujada s'equipararia amb la inflació aquest mateix any.

Mayayo no va dubtar a assenyalar que "la desacceleració del sector està en marxa i s'està percebut", ja que la demanda més necessitada ja ha estat coberta. ■